

INFORMACJE DODATKOWE I OBJAŚNIAJĄCE

I. Informacje ogólne

1. Stalprodukt Spółka Akcyjna z siedzibą w Bochni przy ulicy Wygoda 69 zarejestrowana jest przez Sąd Rejonowy dla Krakowa - Śródmieścia w Krakowie w Krajowym Rejestrze Sądowym Przedsiębiorstw pod numerem KRS 0000055209. Podstawowym przedmiotem działalności Spółki jest produkcja wyrobów płaskich walcowanych na zimno wg PKD 2432Z.
2. Stalprodukt S.A. powstał w dniu 1.07.1991 r. w procesie restrukturyzacji Huty im. Tadeusza Sendzimira (obecnie Oddział ArcelorMittal Poland S.A.), wykorzystując nowatorską ścieżkę prywatyzacji. Spółka rozpoczęła działalność w dniu 1.07.1992 r. z 60-proc. udziałem pracowników oraz 40-proc. udziałem Huty im. Tadeusza Sendzimira w Krakowie. Z chwilą rozpoczęcia działalności Spółka przejęła odpłatnie od HTS zapasy materiałów, produkcji w toku i wyrobów gotowych oraz wyposażenie i przedmioty nietrwałe byłego Zakładu Przetwórstwa Hutniczego HTS. W latach 1995-1996 Spółka wykupiła całość dzierżawionego majątku od Huty T. Sendzimira, w tym prawo wieczystego użytkowania gruntów, budynki, budowle, maszyny i urządzenia.

Akcje Spółki wprowadzone zostały do obrotu publicznego, a następnie giełdowego. Są one notowane na Warszawskiej Giełdzie Papierów Wartościowych od 6.08.1997 r.

3. Spółka jest producentem wysoko przetworzonych wyrobów ze stali, tj. blach i taśm elektrotechnicznych transformatorowych, kształtowników giętych na zimno, blach arkuszowych oraz taśm gorąco i zimno walcowanych, ochronnych barier drogowych i rdzeni toroidalnych.
Wydziały produkcyjne zlokalizowane są w Bochni, Krakowie i Tarnowie. Znaczna część produkcji trafia na rynki eksportowe, w tym głównie do krajów Unii Europejskiej.
Jednym z najcenniejszych aktywów Spółki jest zbudowana od podstaw ogólnopolska sieć dystrybucji, z oddziałami zlokalizowanymi w najważniejszych miastach kraju, która prowadzi sprzedaż nie tylko produktów Stalproduktu, ale także innych wyrobów z branży hutniczej. Siecią kieruje spółka zależna Stalprodukt-Centrostal Kraków Sp. z o.o. z siedzibą w Bochni.
4. Czas trwania działalności Spółki nie jest oznaczony.
5. Sprawozdanie finansowe prezentowane jest za rok 2009 r., a porównywalne dane finansowe za rok 2008.
6. Walutą funkcjonalną, jako podstawową walutą środowiska ekonomicznego, w którym działa Spółka, jest złoty polski. Waluta ta jest równocześnie walutą prezentacji w sprawozdaniu finansowym.
7. W okresie sprawozdawczym Zarząd Spółki stanowili: Piotr Janeczek Prezes Zarządu - Dyrektor Generalny oraz Antoni Noszkowski Członek Zarządu – Dyrektor Finansowy i Józef Ryska Członek Zarządu - Dyrektor Marketingu .

8. W skład Rady Nadzorczej w okresie sprawozdawczym wchodził: Stanisław Kurnik-Przewodniczący, Maria Sierpińska - Z-ca Przewodniczącego, Kazimierz Szydłowski - Sekretarz, Janusz Bodek, Augustine Kochuparampil, Sanjay Samaddar i Janusz Smoleński.
9. W skład przedsiębiorstwa Spółki nie wchodziły wewnętrzne jednostki organizacyjne sporządzające samodzielnie sprawozdania finansowe.
10. Stalprodukt SA stanowi jednostkę dominującą i sporządza skonsolidowane sprawozdanie finansowe.
11. Sprawozdanie zostało sporządzone przy założeniu kontynuacji działalności gospodarczej jednostki, a żadne okoliczności nie wskazują na zagrożenie kontynuowania tej działalności.
12. Od 1 stycznia 2005 roku Stalprodukt S.A., jako emitent papierów wartościowych dopuszczonych do publicznego obrotu, zgodnie z Ustawą o rachunkowości z dnia 29 września 1994 roku (tekst jednolity Dz. U. z 2009 roku, Nr 152, poz. 1223 z późniejszymi zmianami) i na podstawie uchwały WZA z dnia 30 czerwca 2005 roku, sporządza jednostkowe sprawozdanie finansowe zgodnie z MSR/MSSF przyjętymi przez Unię Europejską oraz związanymi z nimi interpretacjami ogłoszonymi w formie rozporządzeń Komisji Europejskiej. Spółka zastosowała MSSF1 „zastosowanie międzynarodowych standardów sprawozdawczości finansowej po raz pierwszy” w sprawozdaniu rocznym za rok zakończony dnia 31 grudnia 2005 roku. Dniem przejścia na MSSF był 1 stycznia 2004 roku. Niniejsze sprawozdanie finansowe sporządzone zostało we wszystkich istotnych aspektach zgodnie z zasadami MSR/MSFF, a w zakresie nieuregulowanym powyższymi standardami, zgodnie z wymogami ustawy z 29 września 1994 r o rachunkowości (Dz.U. z 2009 r. Nr 152 poz.1223 z późniejszymi zmianami) oraz zgodnie z wymogami określonymi w Rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 19 lutego 2009 roku w sprawie informacji bieżących i okresowych przekazywanych przez emitentów papierów wartościowych oraz warunków uznawania za równoważne informacji wymaganych przepisami prawa państwa nie będącego państwem członkowskim (Dz.U. z 2009 r. Nr 33 poz. 259).
13. Przedstawione sprawozdanie finansowe i porównywalne dane finansowe uwzględniają zalecenia podmiotu uprawnionego do badania.

II. Stosowane zasady (polityka) rachunkowości

1. Od 1.01.2005 r. Spółka stosuje zasady (politykę) rachunkowości, w tym metody wyceny aktywów i pasywów, a także przychodów i kosztów, ustalania wyniku finansowego oraz sporządzania sprawozdań finansowych, zgodnie z MSR/MSSF, przyjętymi przez Unię Europejską, a w przypadkach nieuregulowanych w MSR/MSSF w oparciu o polską Ustawę o Rachunkowości.
Dla jasnego i pełnego zrozumienia niniejszego sprawozdania finansowego prezentujemy poniżej podstawowe zasady wyceny aktywów i pasywów, pomiaru wyniku finansowego oraz inne zasady rachunkowości przyjęte przez Spółkę.

1.1. Aktywa trwałe

a/ na dzień przejścia na MSR, zgodnie z MSSF1 „zastosowanie Międzynarodowych Standardów Sprawozdawczości Finansowej po raz pierwszy” Spółka przyjęła wycenę

Informacje dodatkowe i objaśniające

użytkowanych dotychczas rzeczowych aktywów trwałych w wartości godziwej i zdecydowała stosować tę wartość jako oczekiwany (domniemany) koszt na ten dzień. Przeszacowania dokonano we własnym zakresie z udziałem służb technicznych, w oparciu o własną wiedzę techniczną i rynkową, z uwzględnieniem dotychczasowego okresu użytkowania środków, stopnia ich zużycia, dokonanych ulepszeń, modernizacji i remontów. Dla użytkowanych w Spółce przed dniem przejścia na MSR rzeczowych aktywów trwałych przyjęto następujące okresy użytkowania i stawki amortyzacyjne: budynki 20 lat (5%), budowle 10 lat (10%), kotły 5 lat (20%), maszyny i urządzenia ogólnego stosowania 5 lat (20%), maszyny i urządzenia hutnicze 10 lat (10%) oraz pozostałe urządzenia techniczne 5 lat (20%).

b/ różnicę (nadwyżkę) z tytułu początkowej aktualizacji wyceny (przeszacowania) odniesiono na kapitał własny, jako zysk zatrzymany.

c/ pozycje rzeczowych aktywów trwałych, kwalifikujących się do ujęcia jako składnik aktywów, początkowo (w momencie przyjęcia do użytkowania) wycenia się wg ceny nabycia lub kosztu wytworzenia.

Wartość początkowa rzeczowych aktywów trwałych obejmuje ich cenę nabycia powiększoną o wszystkie koszty bezpośrednio związane z zakupem i przystosowaniem składnika majątku do stanu zdatnego do użytkowania.

Wartość początkowa środków trwałych podlega podwyższeniu o wartość nakładów poniesionych na ich ulepszenie (przebudowa, rozbudowa, rekonstrukcja, modernizacja).

d/ po początkowym ujęciu pozycji rzeczowych aktywów trwałych jako składnika aktywów, w bilansie wykazuje się je według modelu kosztu tj. ceny nabycia lub kosztu wytworzenia pomniejszonych o kwotę zakumulowanej amortyzacji i ewentualnych zakumulowanych odpisów aktualizujących z tytułu utraty wartości. Pomniejszenie o umorzenie nie dotyczy gruntów własnych w stosunku do których nie dokonuje się odpisów amortyzacyjnych. Na równi z gruntami własnymi traktowane jest prawo wieczystego użytkowania gruntów nabyte przez Spółkę na rynku wtórnym. Z uwagi na bardzo długie okresy trwania umów Spółka będzie dokonywać amortyzacji puwąg od momentu gdy okresy dalszego użytkowania gruntów będą nie dłuższe niż 40 lat wg. stawki amortyzacyjnej 2,5% rocznie.

e/ każda część składowa pozycji rzeczowych aktywów trwałych, której cena nabycia lub koszt wytworzenia jest istotny w porównaniu z ceną nabycia lub kosztem wytworzenia całej pozycji, a okres ekonomicznego użytkowania tej części różni się znacząco od przewidywanego okresu użytkowania całej pozycji, jest amortyzowana osobno.

f/ środki trwałe o jednostkowej wartości początkowej do 3 500 zł, amortyzuje się jednorazowo, odpisując w koszty ich wartość w momencie przekazania do użytkowania.

g/ pozostałe środki trwałe względnie ich odrębne i istotne części składowe amortyzowane są metodą liniową w oparciu o stawki szacowane na podstawie przewidywanego okresu ich użytkowania z uwzględnieniem wartości rezydualnej, o ile jest to kwota istotna. Wartość rezydualna to szacowana kwota jaką jednostka uzyskalaby z tytułu zbycia składnika aktywów, po odjęciu szacowanych kosztów zbycia, gdyby składnik ten był już w wieku i stanie oczekiwanym po zakończeniu okresu użytkowania. Dla dotychczas używanych środków trwałych Spółka nie rozpoznała istotnych wartości rezydualnych.

Informacje dodatkowe i objaśniające

W zakresie nowych inwestycji dotyczących maszyn i urządzeń Spółka przyjmuje okres ich ekonomicznej użyteczności 10 – 20 lat.

Stawki amortyzacyjne podlegają corocznej weryfikacji pod względem ich zgodności z okresem ekonomicznego użytkowania środków trwałych. Weryfikacji podlegają również ewentualne wartości rezydualne środków trwałych.

h/ środki trwałe w budowie są wyceniane w wysokości ogółu kosztów powstających w bezpośrednim związku z ich nabyciem lub wytworzeniem, pomniejszonych o ewentualne odpisy z tytułu utraty wartości. Środki trwałe w budowie nie są amortyzowane do momentu zakończenia ich budowy i oddania do użytkowania.

i/ koszty remontów kapitalnych środków trwałych są aktywowane i amortyzowane w okresach równym cykлом remontowym. Koszty bieżącego utrzymania środków trwałych i ich konserwacji wpływają na wynik finansowy okresu, w którym zostały poniesione.

j/ wartości niematerialne są rozpoznawane, jeżeli istnieje prawdopodobieństwo, że w przyszłości spowodują wpływ korzyści ekonomicznych do Spółki, które mogą być bezpośrednio powiązane z tymi aktywami. Wykazuje się je w cenie nabycia lub koszcie wytworzenia pomniejszonych o umorzenie i łączną kwotę ewentualnych odpisów aktualizujących z tytułu utraty wartości. Amortyzuje się je metodą liniową przez okres ich użytkowania, który powinien być ustalony w sposób wiarygodny. Wartości niematerialne o nieokreślonym okresie użytkowania nie podlegają amortyzacji, ale testom na utratę wartości. Na dzień bilansowy okres użytkowania wartości niematerialnych podlega weryfikacji.

k/ w przypadku wystąpienia przesłanek wskazujących na możliwość utraty wartości posiadanych składników rzeczowego majątku trwałego i wartości niematerialnych, przeprowadzany będzie test na utratę wartości, a ustalone kwoty odpisów aktualizujących obniżą wartość bilansową aktywów, którego dotyczą i odniesione zostaną w rachunek zysków i strat. Wysokość odpisów aktualizujących ustala się jako nadwyżkę wartości bilansowej tych składników nad ich wartością odzyskiwalną. Wartość odzyskiwalna odpowiada wyższej z następującej wartości: ceny sprzedaży netto lub wartości użytkowej mierzonej generowanymi przepływami pieniężnymi danego składnika aktywów lub ośrodka wypracowującego środki pieniężne, dyskontowanymi do wartości bieżącej przy zastosowaniu stopy dyskontowej odzwierciedlającej aktualne ceny rynkowe wartości pieniądza w czasie oraz ryzyka związanego z danym składnikiem aktywów.

Kwoty ujętych odpisów aktualizujących ulegają odwróceniu w przypadku ustąpienia przyczyn ich utworzenia. Skutki odwrócenia odpisów odnoszone są w rachunek zysków i strat na pozostałe przychody operacyjne.

l/ pożyczki i należności długoterminowe wycenia się wg skorygowanej ceny nabycia (zamortyzowanego kosztu) z zastosowaniem metody efektywnej stopy procentowej, z zachowaniem zasady istotności.

Zrealizowane zyski i straty z tytułu zmian ich wartości ujmuje się w rachunku zysków i strat w okresie w którym powstały.

ł/ nieruchomości inwestycyjne (środki trwałe dzierżawione) wyceniane są tak jak środki trwałe według modelu kosztu, tj. cen nabycia lub kosztu wytworzenia pomniejszonych

o kwotę zakumulowanej amortyzacji (umorzenia) i zakumulowanych odpisów z tytułu utraty wartości.

m/ długoterminowe aktywa finansowe (udziały, akcje) wycenia się w cenach nabycia pomniejszonych o utratę ich wartości.

1.2. Aktywa obrotowe

a/ zapasy - wycenia się wg rzeczywistych cen nabycia lub kosztu wytworzenia, nie wyższych od ich wartości realizacji netto (cen sprzedaży netto). Wartość realizacji netto jest to szacowana cena sprzedaży dokonywanej w toku zwykłej działalności gospodarczej, pomniejszona o szacowane koszty ukończenia składnika zapasów oraz koszty niezbędne do doprowadzenia sprzedaży do skutku.

Wartość rozchodu wycenia się wg cen tych składników, które najwcześniej nabyto (zasada FIFO „pierwsze weszło - pierwsze wyszło”).

Koszt wytworzenia wyrobów gotowych i produkcji w toku zawiera koszt bezpośrednich materiałów, robocizny i innych kosztów, a także odpowiedni narzut pośrednich kosztów produkcji ustalony przy założeniu normalnego wykorzystania mocy produkcyjnych, z wyłączeniem kosztów finansowania zewnętrznego.

Do kosztów wytworzenia produktu nie zalicza się kosztów:

- * wynikających z niewykorzystanych zdolności produkcyjnych i strat produkcyjnych,
- * ogólnego zarządu, nie związanych z doprowadzaniem produktu do postaci i miejsca, w jakich się znajduje na dzień wyceny.

Wszelkie odpisy wartości zapasów do poziomu wartości netto możliwej do uzyskania oraz wszelkie straty w zapasach ujmuje się jako koszt operacyjny okresu, w którym odpis lub strata miały miejsce. W przypadku ustania okoliczności, które spowodowały obniżenie wartości zapasów lub w przypadku istnienia wyraźnych dowodów zwiększenia wartości realizacji netto, następuje przywrócenie kwoty dokonanego uprzednio odpisu (odwrócenie odpisu). Kwota odpowiadająca przywróceniu wartości zapasów ze względu na wzrost wartości realizacji netto, ujmowana jest jako zmniejszenie kosztów zapasów uznanych w rachunku zysków i strat w okresie, w którym nastąpiło przywrócenie wartości. Spółka prowadzi ewidencję ilościowo wartościową materiałów. Dopuszcza się odpisywanie w koszty zakupów materiałów z pominięciem ewidencji ilościowo – wartościowej, pod warunkiem że materiały te zostaną przekazane do zużycia natychmiast po ich zakupie.

Części zamienne do maszyn i urządzeń o długotrwałym okresie użytkowania prezentuje się w bilansie w poz. rzeczowych aktywów trwałych.

b/ należności i roszczenia krótkoterminowe z tytułu dostaw i usług - ujmuje się wg kwot pierwotnie zafakturowanych z uwzględnieniem odpisów na należności nieściągalne, obciążających pozostałe koszty operacyjne. Wyrażone w walutach obcych należności wycenia się na dzień bilansowy wg kursu zamknięcia na ten dzień, natomiast transakcje w walutach obcych wyceniane są po kursie natychmiastowego wykonania na dzień zawarcia transakcji. Do wyceny przyjmuje się kursy tego banku, w którym Spółka posiada największe obroty dewizowe. Powstałe w wyniku wyceny różnice kursowe ujmuje się w rachunku zysków i strat okresu, w którym powstają (przychody /koszty finansowe). Zgodnie z przyjętymi zasadami (polityką) rachunkowości Spółka tworzy odpisy aktualizujące na:

- należności krajowe nie zapłacone w ciągu 6-ciu miesięcy oraz na należności eksportowe powyżej 9-ciu miesięcy
- należności sporne oraz dotyczące postępowań likwidacyjnych i upadłościowych, a także układowych i ugodowych
- odsetki od należności, naliczone a nie zapłacone

c/ środki pieniężne i ich ekwiwalenty – obejmują środki pieniężne w banku i w kasie, lokaty krótkoterminowe oraz inne instrumenty o wysokim stopniu płynności.

Wycenia się je według wartości nominalnej. Wyrażone w walutach obcych środki pieniężne wycenia się na dzień bilansowy po kursie zamknięcia, stanowiącym natychmiastowy kurs wymiany. Powstałe w związku z tym różnice kursowe zalicza się do przychodów lub kosztów finansowych.

1.3. Kapitał własny Spółki obejmuje: kapitał podstawowy (akcyjny), kapitał zapasowy, kapitał rezerwowy, kapitał z aktualizacji wyceny, niepodzielony wynik finansowy z lat ubiegłych i wynik okresu bieżącego. Wszystkie kapitały wyceniane są w wartości nominalnej. Wartość akcji własnych pomniejsza kapitał własny.

Kapitał podstawowy (akcyjny) wykazuje się w wysokości określonej w umowie lub statucie i wpisanej w rejestrze sądowym. Zadeklarowane, lecz nie wniesione wkłady kapitałowe ujmuje się jako należne wkłady na poczet kapitału. Kapitał podstawowy reprezentują akcje zwykłe na okaziciela oraz akcje imienne uprzywilejowane.

Kapitał zapasowy tworzony jest w spółce obowiązkowo (ustawowo) i ma służyć na pokrycie ewentualnego braku w kapitale akcyjnym. Zgodnie z Kodeksem Spółek Handlowych spółka musi przeznaczać na kapitał zapasowy co najmniej 8% rocznego zysku netto do momentu gdy kapitał ten nie osiągnie 1/3 kapitału akcyjnego.

Kapitał zapasowy zwiększa się o nadwyżki przy wydaniu akcji powyżej ich wartości nominalnej oraz różnicę z aktualizacji wyceny środków trwałych, które zostały zlikwidowane lub sprzedane. Dodatkowo kapitał zapasowy został zwiększony w 2005 roku z tytułu aktualizacji środków trwałych do wartości godziwej na dzień przejścia na MSSF, jako zysk zatrzymany.

Kapitał z aktualizacji wyceny obejmuje różnice z aktualizacji wyceny środków trwałych, gruntów i prawa wieczystego użytkowania gruntów, oprócz wartości wynikającej z przeszacowania na dzień przejścia na MSSF, którą odniesiono do kapitału zapasowego jako zysk zatrzymany. W przypadku zbycia lub likwidacji składnika majątku odpowiednia część kapitału z aktualizacji wyceny jest przenoszona na kapitał zapasowy. Odpis z tytułu trwałej utraty wartości aktywów trwałych, który uprzednio podlegał aktualizacji wyceny pomniejsza kapitał z aktualizacji do wysokości części kapitału, która dotyczy tego składnika majątku trwałego.

Pozostałe kapitały rezerwowe tworzone są z zysku, o podziale którego decyduje Walne Zgromadzenie Akcjonariuszy. Kapitały te służą finansowaniu inwestycji i środków obrotowych oraz pokryciu ewentualnych strat. O wykorzystaniu tych kapitałów decyduje WZA.

1.4. Kredyty bankowe, pożyczki i inne zobowiązania finansowe (leasing) wykazuje się według zamortyzowanego kosztu (skorygowanej ceny nabycia) metodą efektywnej stopy procentowej, z zachowaniem zasady istotności. Koszty odsetkowe przypisywane są do odpowiednich okresów i ujmowane w rachunku zysków i strat.

1.5. Krótkoterminowe zobowiązania handlowe ujmuje się według kwot pierwotnie zafakturowanych. Zobowiązania wyrażone w walutach obcych wycenia się według kursu natychmiastowego wykonania (wymiany), będącego kursem zamknięcia na dzień bilansowy. Powstałe w wyniku wyceny różnice kursowe odnosi się do przychodów lub kosztów finansowych w rachunku zysków i strat.

1.6. Rezerwy tworzy się wówczas gdy istnieje:

- obowiązek (prawny lub zwyczajowy) w dniu bilansowym będący wynikiem przeszłych zdarzeń,
- prawdopodobieństwo konieczności wydatkowania środków finansowych,
- możliwość dokonania wiarygodnego wyliczenia szacunkowego.

Zgodnie z przyjętymi zasadami (polityką) rachunkowości Spółka tworzy rezerwy na:

- przejściową różnicę z tytułu podatku dochodowego, spowodowaną odmiennością momentu uznania przychodu za osiągnięty lub kosztu za poniesiony, w myśl prawa bilansowego i przepisów podatkowych,
- świadczenia pracownicze (odprawy emerytalne),
- inne rezerwy na przewidywane lub prawdopodobne straty z operacji gospodarczych, mające znaczny wpływ na kształtowanie się wyniku finansowego, z zachowaniem zasady istotności.

Rezerwa na podatek dochodowy tworzona jest metodą zobowiązań bilansowych w stosunku do wszystkich różnic przejściowych występujących na dzień bilansowy między wartością podatkową aktywów i pasywów a ich wartością bilansową wykazaną w sprawozdaniu finansowym. Rezerwę na podatek odroczony tworzy się w odniesieniu do dodatnich różnic przejściowych, a aktywa z tytułu podatku odroczonego ujmowane są w odniesieniu do ujemnych różnic przejściowych.

Wartość bilansowa składników aktywów z tytułu odroczonego podatku dochodowego jest weryfikowana na dzień bilansowy i ulega stosownemu obniżeniu, o ile przestało być prawdopodobne osiągnięcie dochodu do opodatkowania wystarczającego do zrealizowania składnika aktywów z tytułu odroczonego podatku dochodowego. Różnica między stanem rezerw i aktywów z tytułu odroczonego podatku dochodowego na koniec i na początek okresu sprawozdawczego wpływa na wynik finansowy lub kapitał własny, jeżeli rezerwy i aktywa dotyczą operacji rozliczanych bezpośrednio z kapitałem własnym.

Rezerwa na odprawy emerytalne ustalana jest metodą aktuarialną, a jej wysokość uzależniona jest od dotychczasowego okresu zatrudnienia określającego stopień wypracowania świadczenia, a także od wskaźnika rotacji zatrudnienia, prawdopodobieństwa wypłaty i stopy dyskonta. Rezerwy na świadczenia pracownicze rozliczane są na dzień bilansowy, kończący rok obrotowy.

Rozliczenia międzyokresowe. Spółka dokonuje czynnych rozliczeń międzyokresowych kosztów jeżeli dotyczą one przyszłych okresów sprawozdawczych. Bierne rozliczenia międzyokresowe kosztów dokonywane są w wysokości prawdopodobnych zobowiązań przypadających na bieżący okres sprawozdawczy.

1.7. Rachunek zysków i strat

a/ przychody ze sprzedaży obejmują wartość godziwą przychodów ze sprzedaży produktów, towarów i usług pomniejszoną o podatek od towarów i usług VAT.

Przychody ujmowane są w dwóch istotnych kategoriach:

- sprzedaż produktów (w tym usług)
- sprzedaż towarów i materiałów

Przychody są ujmowane w takiej wysokości, w jakiej jest prawdopodobne, że Spółka uzyska korzyści ekonomiczne związane z daną transakcją oraz gdy kwotę przychodów można wycenić w wiarygodny sposób.

b/ koszty sprzedanych produktów i usług, towarów i materiałów obejmują koszty bezpośrednio związane z ich wytworzeniem lub nabyciem.

Koszt własny prezentowany jest w podziale na dwie podstawowe kategorie:

- koszt wytworzenia sprzedanych produktów (w tym usług)
- wartość sprzedanych towarów i materiałów.

Koszty sprzedaży obejmują koszty handlowe oraz koszty reprezentacji i reklamy. Koszty ogólnego zarządu obejmują koszty związane z zarządzaniem jednostką oraz koszty administracji i reprezentacji.

c/ na wynik finansowy wpływają ponadto:

- pozostałe przychody i koszty operacyjne pośrednio związane z działalnością w zakresie m.in. zysków i strat ze zbycia niefinansowych aktywów trwałych, aktualizacji wyceny aktywów niefinansowych, utworzenia i rozwiązania rezerw na przyszłe ryzyko, kar, grzywien i odszkodowań, otrzymania lub przekazania darowizn,
- przychody finansowe z tytułu dywidend (udziałów w zyskach), odsetek, zysków ze zbycia inwestycji, aktualizacji wartości inwestycji, nadwyżki dodatnich różnic kursowych nad ujemnymi,
- koszty finansowe z tytułu odsetek, strat ze zbycia inwestycji, aktualizacji wartości inwestycji, nadwyżki ujemnych różnic kursowych na dodatnimi
- obowiązkowe obciążenia wyniku finansowego z tytułu podatku dochodowego.

d/ na przychody z tytułu odsetek, naliczanych wg zasady memoriałowej tworzy się odpis (rezerwę) w pełnej wysokości, stosując zasadę ostrożności. W rachunku zysków i strat ujmuje się odsetki otrzymane według zasady kasowej.

e/ koszty operacyjne rozpoznawane są w okresie, którego dotyczą.

Koszty finansowania zewnętrznego bezpośrednio związanego z nabyciem lub wytworzeniem składników majątku wymagających dłuższego okresu czasu, aby mogły być zdane do użytkowania lub odsprzedaży, są doliczane do kosztów wytworzenia takich środków trwałych, aż do momentu oddania tych środków trwałych do użytkowania. Wszelkie pozostałe koszty finansowania zewnętrznego są odnoszone bezpośrednio w rachunek zysków i strat w okresie, w którym zostały poniesione. (MSR 23).

f/ podatek dochodowy wykazywany w rachunku zysków i strat obejmuje część bieżącą i część odroczoną. Podatek bieżący stanowi zobowiązanie podatkowe z tytułu opodatkowania dochodu za dany rok obrotowy, ustalone przy zastosowaniu stawek

podatkowych obowiązujących na dzień bilansowy oraz korekty podatku dotyczącego lat ubiegłych. Podatek odroczony omówiony został w pkt. 1.6 .

g/ w Spółce przyjęto zasadę grupowania kosztów w układzie rodzajowym na kontach zespołu 4 oraz rozliczania ich wg typów działalności na kontach zespołu 5. Spółka stosuje i przedstawia w sprawozdaniu wariant kalkulacyjny rachunku zysków i strat.

1.8. Leasing.

Środki trwałe używane na podstawie umów leasingu finansowego, które przenoszą na Spółkę zasadniczo wszystkie korzyści i ryzyka związane z posiadaniem aktywów, są wykazywane w bilansie wg modelu kosztu tak jak wszystkie składniki rzeczowego majątku trwałego. Opłaty leasingowe rozdzielane są pomiędzy koszty finansowe i zmniejszenie niespłaconego salda zobowiązania. Koszty finansowe księgowane są bezpośrednio w rachunek zysków i strat. Środki trwałe używane na podstawie leasingu finansowego są amortyzowane przez okres ich użytkowania. Umowy leasingu, przy których całe ryzyko i korzyści ponosi leasingodawca, są klasyfikowane jako umowy leasingu operacyjnego. Koszty opłat leasingowych są odnoszone liniowo w ciężar rachunku zysków i strat w okresie obowiązywania umowy.

1.9. Ujemna wartość firmy.

Zgodnie z MSSF Nr 3, ujemna wartość firmy w momencie jej powstania jest jednorazowo odpisywana w przychody. Ujemna wartość firmy, która powstała przed dniem przejścia na MSR, została usunięta z bilansu i odpisana w całości w niepodzielony wynik z lat poprzednich, zwiększając tym samym kapitał własny. Ujemna wartość firmy powstała po dniu 1.01.2004 r. odnoszona jest bezpośrednio do rachunku zysków i strat (zwiększenie wyniku finansowego).

1.10. Profesjonalny osąd, szacunki i założenia.

Sporządzenie sprawozdania finansowego zgodnie z MSSF wymaga od zarządu profesjonalnych osądów, szacunków i założeń, które mają wpływ na przyjęte zasady oraz prezentowane wartości aktywów, pasywów, przychodów oraz kosztów. Szacunki oraz związane z nimi założenia opierają się na doświadczeniu historycznym oraz innych czynnikach, które są uznawane za racjonalne w danych okolicznościach, a ich wyniki dają podstawę profesjonalnego osądu, co do wartości bilansowej aktywów i zobowiązań, która nie wynika bezpośrednio z innych źródeł. Faktyczna wartość może różnić się od wartości szacunkowej. Szacunki i związane z nimi założenia podlegają bieżącej weryfikacji. Zmiana szacunków księgowych jest rozpoznawana w okresie, w którym została dokonana.

Główne założenia i szacunki w procesie stosowania zasad (polityki) rachunkowości dotyczące wielkości bilansowych to:

- a/ odpisy aktualizujące wartość należności,
- b/ odpisy aktualizujące wartość zapasów,
- c/ rezerwy na odpisy emerytalne,
- d/ aktywa i rezerwy z tytułu odroczonego podatku dochodowego,
- e/ okresy amortyzacji środków trwałych.

Wg naszej wiedzy nie istnieje znaczące ryzyko wystąpienia korekt wartości bilansowych aktywów i zobowiązań w trakcie kolejnego roku obrotowego, w związku z dokonanymi szacunkami.

III. Zmiany stosowanych zasad (polityki) rachunkowości

1. W okresie sprawozdawczym nie dokonano zmian stosowanych zasad (polityki rachunkowości), które w istotny sposób wpłynęłyby na sytuację majątkową i finansową oraz wynik działalności Spółki.
- 2.1 W roku 2009 weszły w życie niżej wymienione standardy i interpretacje wydane przez Radę Międzynarodowych Standardów Rachunkowości lub Komitet ds. Interpretacji Międzynarodowej Sprawozdawczości Finansowej, mające zastosowanie w Spółce:

- MSR 1 „Prezentacja sprawozdań finansowych” (zmieniony we wrześniu 2007 r.), mający zastosowanie dla okresów rocznych rozpoczynających się od 01 stycznia 2009 roku. Wprowadzone zmiany dotyczą głównie kwestii prezentacyjnych w zakresie zmian kapitałów własnych i mają na celu poprawę czytelności sprawozdań finansowych i wykorzystania przez ich użytkowników informacji w nich zawartych do analizy i porównań.

Spółka wprowadziła dodatkowy element sprawozdania finansowego, tj. „Zestawienie całkowitych dochodów”. Zestawienie to prezentuje pozycje przychodów i kosztów odnoszonych dotychczas bezpośrednio na kapitał i ujmowanych w „Zestawieniu zmian w kapitałach własnych”, za wyjątkiem transakcji z właścicielami. Korzystając z możliwości dopuszczonej w standardzie, Spółka zachowała dotychczasowe nazewnictwo poszczególnych składników sprawozdania finansowego.

- MSSF 8 „Segmenty operacyjne” - mający zastosowanie dla okresów rocznych rozpoczynających się od 1 stycznia 2009 roku. Zastępuje on MSR 14 „Sprawozdawczość dotycząca segmentów działalności”. Standard ten wprowadza podejście zarządcze do sprawozdawczości dotyczącej segmentów działalności i podkreśla konieczność ujawnienia wskaźników i innych mierników wykorzystywanych do monitorowania i oceny działalności, tak by ujawnienia pozwoliły użytkownikowi sprawozdania ocenić charakter oraz skutki finansowe różnych rodzajów działalności prowadzonej przez Spółkę.

W nowym ujęciu segmenty operacyjne należy traktować jako elementy składowe jednostki, dla których oddzielna informacja finansowa jest dostępna i regularnie oceniana przez osoby (Zarząd) podejmujące kluczowe decyzje odnośnie alokacji zasobów i oceniające działalność.

Zmiany w prezentacji, związane z nowym podejściem do sprawozdawczości wg segmentów działalności zostały szczegółowo przedstawione w pkt. IV niniejszej Informacji.

- MSR 23 „Koszty finansowania zewnętrznego” (zmieniony w marcu 2007) – mający zastosowanie dla okresów rocznych rozpoczynających się od 1 stycznia 2009 roku. Standard dotyczy ujmowania kosztów finansowania zewnętrznego ponoszonych w związku z dostosowaniem składnika aktywów. Zmieniony MSR 23 wycofuje dotychczasowe podejście wzorcowe nakazujące odnoszenie takich kosztów bezpośrednio w ciężar rachunku zysków i strat, nakładając obowiązek ich aktywowania.

Zasada, wg której koszty finansowania zewnętrznego, które można bezpośrednio przyporządkować nabyciu, budowie lub wytworzeniu dostosowywanego składnika

aktywów, powinny być kapitalizowane jako część nabycia lub kosztu wytworzenia tego składnika aktywów, jest zgodna z rozwiązaniem stosowanym dotychczas przez Spółkę.

- MSSF 3 „Połączenia jednostek gospodarczych” (zmieniony w styczniu 2008 r.) mający zastosowanie do okresów rocznych rozpoczynających się od 01.07.2008 r. Wprowadzone zmiany zawierają możliwość wyboru ujęcia udziałów mniejszości albo według wartości godziwej albo ich udziału w wartości godziwej zidentyfikowanych aktywów netto, przeszacowanie dotychczas posiadanych w nabytej jednostce udziałów do wartości godziwej z odniesieniem różnicy do rachunku zysków i strat oraz dodatkowe wytyczne dla zastosowania metody nabycia, w tym traktowanie kosztów transakcji jako koszt okresu, w którym został on poniesiony. Postanowienia standardu będą zastosowane przez Spółkę w momencie wystąpienia nabycia (połączenia jednostek gospodarczych).
- MSR 27 „Skonsolidowane i jednostkowe sprawozdanie finansowe” (zmieniony w styczniu 2008 r.) mający zastosowanie dla okresów rocznych rozpoczynających się od 1.07.2009 r. W powiązaniu z aktualizacją MSSF 3 wprowadzono między innymi zmianę definicji udziału mniejszości, uregulowano sposób ujmowania transakcji z udziałowcami mniejszościowymi (bezpośrednio w kapitale), dokonano zmiany ujęcia transakcji utraty kontroli nad jednostką oraz wprowadzono nowe wymogi ujawnień. Przyjęte przez MSR 27 zmiany stosowane są prospektywnie, dlatego będą one wpływać na przyszłe transakcje nabycia i transakcje z udziałowcami mniejszościowymi. Zmiana nie ma zastosowania do bieżącego sprawozdania.
- „Poprawki do MSSF 2008 r.” – Zmiany Międzynarodowych Standardów Sprawozdawczości Finansowej, opublikowane przez Radę ds. Międzynarodowych Standardów Rachunkowości. Poprawki zmieniają 20 standardów i zawierają zmiany w prezentacji, ujmowaniu oraz wycenie, a także zawierają zmiany terminologiczne i edycyjne. Większość zmian obowiązywać będzie dla okresów rocznych rozpoczynających się od 1 stycznia 2009 r lub później. Jest to zbiór poprawek i uściśleń, które są niezbędne lecz nie na tyle pilne i znaczące, aby były przedmiotem odrębnych projektów. Ogółem obejmują 35 poprawek i uściśleń, z których 15 może skutkować zmianami w prezentacji, ujmowaniu lub wycenie, a pozostałe 20 to zmiany terminologiczne lub edytorskie, które nie mają lub mają minimalny wpływ na rachunkowość podmiotów. Zastosowanie poprawionych i udoskonalonych standardów nie będzie miało istotnego wpływu na sprawozdanie finansowe Spółki.

2.2. Niżej wymienione standardy i interpretacje weszły w życie w roku 2009, ale nie mają zastosowania w sprawozdawczości Emitenta za rok 2009:

- MSSF 2 „Płatności w formie akcji”, mający zastosowanie do okresów rocznych rozpoczynających się od 1.01.2009 r., doprecyzowuje kwestie wpływu warunków innych niż warunki nabywania uprawnień na wycenę instrumentów kapitałowych.
- Zmiany do MSR 32 „Instrumenty finansowe - prezentacja” i MSR 1: „Prezentacja sprawozdań finansowych” (zmiany z lutego 2008 r.) mające zastosowanie dla

okresów rocznych rozpoczynających się od 1.01.2009 r. Zmiany odnoszą się do podejścia księgowego dla niektórych instrumentów finansowych charakteryzujących się podobieństwem do instrumentów kapitałowych, ale klasyfikowanych jako zobowiązania finansowe.

- Zmiany do MSSF 1 „Zastosowanie MSSF po raz pierwszy” i MSR 27 „Skonsolidowane i jednostkowe sprawozdanie finansowe”, obowiązują dla okresów rocznych rozpoczynających się od 1 stycznia 2009 r. Zmiany pozwalają na zastosowanie jako „domniemany koszt” albo wartość godziwą albo wartość bilansową ustaloną według dotychczasowych zasad rachunkowości dla jednostek zależnych, stowarzyszonych oraz współzależnych w jednostkowym sprawozdaniu finansowym.
- Zmiany do MSR 39 „Instrumenty finansowe: ujmowanie i wycena” – „Kryteria uznania za pozycję zabezpieczoną”. Obowiązują dla okresów rocznych rozpoczynających się od 1 lipca 2009 r. Zmiany zawierają między innymi wyjaśnienie jak należy w szczególnych okolicznościach stosować zasady określające, czy zabezpieczane ryzyko lub część przepływów pieniężnych spełniają kryteria uznania za pozycję zabezpieczoną.
- Zmiany do MSSF 7 „Instrumenty finansowe: ujawnianie informacji”, obowiązują od 1 stycznia 2009 r. Zmiany wprowadzają trzystopniową hierarchię na potrzeby ujawniania wyceny wartości godziwej oraz wymóg zamieszczania dodatkowych ujawnień dotyczących względnej wiarygodności wyceny wartości godziwej. Ponadto zmiany wyjaśniają i rozszerzają istniejące wcześniej wymagania w zakresie ujawnień dotyczących ryzyka płynności.
- KIMSF 15 „Umowy w zakresie sektora nieruchomości”. Interpretacja obowiązuje dla okresów rocznych rozpoczynających się z dniem 1 stycznia 2009 r. i zawiera między innymi ogólne wytyczne jak należy dokonać oceny umowy o usługi budowlane, aby określić czy jej skutki powinny być prezentowane w sprawozdaniu finansowym zgodnie z MSR 11 „Umowy o usługę budowlaną” czy MSR18 „Przychody”.
- KIMSF 16 – Interpretacja zawiera wytyczne dotyczące zabezpieczenia przed ryzykiem kursowym w odniesieniu do udziałów w aktywach netto podmiotów zagranicznych. Poprawka precyzuje, że każda jednostka należąca do grupy kapitałowej może posiadać instrumenty zabezpieczające. Obowiązuje w odniesieniu do okresów rocznych rozpoczynających się 1 lipca 2009 roku lub po tej dacie.
- KIMSF 17 „Dystrybucja do właścicieli aktywów nie będących środkami pieniężnymi”. Interpretacja wydana przez Komitet do Spraw Interpretacji Międzynarodowej Sprawozdawczości Finansowej w listopadzie 2008r i obowiązuje dla okresów rocznych rozpoczynających się od 1 lipca 2009r. Interpretacja zawiera między innymi wytyczne w zakresie momentu rozpoznania dywidendy, wyceny dywidendy oraz ujęcia różnicy pomiędzy wartością dywidendy a wartością bilansową dystrybuowanych aktywów.
- KIMSF 18 „Przeniesienie aktywów od klientów”. Interpretacja wydana przez Komitet w styczniu 2009 r. i obowiązuje dla okresów rocznych rozpoczynających od

dnia 1 lipca 2009 r. Interpretacja zawiera wytyczne w zakresie ujęcia przeniesienia aktywów od klientów .

2.3. Wiele zmian w standardach rachunkowości oraz zmian interpretacji istniejących standardów zostało już opublikowanych i zatwierdzonych, lecz wejdą one w życie po dniu 31 grudnia 2009 roku. Niektóre zaś zmiany oczekują na zatwierdzenie przez Komisję Europejską.

Zarząd nie przewiduje, aby wprowadzenie powyższych standardów oraz interpretacji miało istotny wpływ na stosowane przez Spółkę zasady (politykę) rachunkowości, sytuację finansową i wynik finansowy, ale mogą one wymagać zamieszczenia w sprawozdaniu finansowym dodatkowych lub zmienionych ujawnień.

3. W sprawozdaniu finansowym, w stosunku do wcześniej opublikowanych danych w raporcie kwartalnym za IV kwartał 2009 r. nie wystąpiły różnice, za wyjątkiem przeniesienia kwoty 17 843 tys. zł z kapitału z aktualizacji wyceny do kapitału zapasowego, co opisano szczegółowo w nocie 12 do sprawozdania finansowego.
4. W okresie sprawozdawczym nie było potrzeby dokonywania korekt błędów podstawowych, które miałyby wpływ na sytuację majątkową i finansową, płynność oraz wynik finansowy i rentowność Spółki.

IV. Segmenty działalności

Zgodnie z nowym MSSF 8 „Segmenty operacyjne” zastępującym dotychczasowy MSR 14 „Sprawozdawczość dotycząca segmentów działalności” **segment operacyjny** to część składowa jednostki:

- która organizuje działalność gospodarczą, w związku z którą można uzyskiwać przychody i ponosić koszty
- której wyniki podlegają regularnym przeglądom i ocenie przez główny organ odpowiedzialny za podejmowanie decyzji operacyjnych w jednostce oraz wykorzystujący te wyniki przy decydowaniu o alokacji zasobów do segmentów
- w przypadku której są dostępne oddzielne informacje finansowe.

MSSF 8 wymaga ujawnienia danych dotyczących segmentów operacyjnych opartych na raportach wewnętrznych stosowanych w rachunkowości zarządczej.

Stosując podejście zarządcze do sprawozdawczości dotyczącej segmentów działalności w Stalprodukcie wyróżnia się dwa segmenty operacyjne:

- Segment Blach Elektrotechnicznych DB
- Segment Profili DP

Dla tych segmentów dostępne są oddzielne informacje finansowe, które Zarząd spółki wykorzystuje do oceny wyników segmentów zarówno dla celów systemu premiowania opartego na wypracowanej marży pokrycia, jak i alokacji zasobów do danego segmentu.

W związku z powyższym dotychczas wykazywany segment wg MSR 14 wyrobów centrów serwisowych zostały włączony do segmentu profili. Za połączeniem tych segmentów przemawiały zarówno zakres informacji finansowych otrzymywanych przez Zarząd, jak i podobny sposób prowadzenia działalności. **Segment profili** obejmuje następujące wyroby:

kształtowniki gięte na zimno, ochronne bariery drogowe oraz blachy i taśmy cięte zimno i gorąco walcowane.

Od 1.01.2009 r. nie jest wykazywany wydzielony w roku 2008 segment konstrukcji stalowych z uwagi na brak bezpośredniej informacji finansowej w tym zakresie oraz nie spełnianie kryterium ilościowego wyznaczającego segmenty.

Segment blach elektrotechnicznych obejmuje blachy transformatorowe oraz rdzenie toroidalne.

W sprawozdawczości skonsolidowanej dotyczącej Grupy Kapitałowej Stalprodukt wyróżnia się dodatkowo **Segment towarów**, który dotyczy towarów handlowych dystrybuowanych przez ogólnopolską sieć sprzedaży zarządzaną przez spółkę Stalprodukt-Centrostal oraz spółki Stalprodukt-Warszawa i Stalprodukt-Zamość. W sprawozdaniu jednostkowym natomiast towary wykazywane są, jako niespełniające ilościowego kryterium wyznaczania segmentów, wraz z pozostałymi usługami w „pozostałej działalności” dla zbilansowania wyników Spółki.

Przychody segmentu dotyczą wyłącznie sprzedaży klientom zewnętrznym. Przychody innym segmentom podlegają w sprawozdaniu skonsolidowanym wyłączeniu.

Koszty segmentu obejmują koszty własne sprzedaży łącznie z kosztami sprzedaży, które wynikają z działalności operacyjnej segmentu. Koszty segmentu nie obejmują pozostałych kosztów operacyjnych, których nie można bezpośrednio przyporządkować (przypisać) do segmentu, kosztów ogólnozakładowych, kosztów finansowych i obciążeń z tytułu podatku dochodowego.

Wynik segmentu (zysk /strata segmentu) jest różnicą pomiędzy przychodami segmentu a kosztami segmentu.

Aktywa (pasywa) segmentu stanowią aktywa operacyjne (pasywa operacyjne) wykorzystywane przez segment (powstałe) w działalności operacyjnej, które dają się bezpośrednio przyporządkować do danego segmentu (wartości niematerialne i prawne, rzeczowe aktywa trwałe, zapasy, należności od odbiorców, zobowiązania wobec dostawców) lub przypisać do tego segmentu w oparciu o rozsądne podstawy, np. udział segmentu w wielkości sprzedaży, zysku (pozostałe aktywa i pasywa).

Do sprawozdawczości wg segmentów stosuje się te same zasady rachunkowości w tym metody wyceny, które zaprezentowano w pkt. II niniejszej Informacji, z uwzględnieniem powyższych ustaleń.

Wymagane informacje dotyczące segmentów operacyjnych za rok 2009 i okres porównywalny zostały oszacowane i przedstawione w poniższych tabelach (w tys. zł):

Informacje dodatkowe i objaśniające

Informacja o segmentach operacyjnych za rok 2009 w tys. zł

Wyszczególnienie	Segment blach elektrotechnicz nych	Segment profilu	Pozostała działalność	Ogółem wartość bilansowa
Przychody segmentu	672 654	731 115	41 665	1 445 434
Koszty segmentu	315 886	713 917	37 561	1 067 364
Wynik segmentu	356 768	17 198	4 104	378 070
Pozostałe przychody operac. i finans. nie przyporz. segment.				9 011
Pozost.koszty ogólne ,operacyj. i finans. nie przyp. segment.				48 531
Zysk brutto				338 550
Podatek dochodowy				64 515
Zysk netto				274 035
Aktywa segmentu	605 093	672 639	70 101	1 347 833
Aktywa nie przyp. segment.				96 785
Aktywa ogółem				1 444 618

Informacja o segmentach operacyjnych za rok 2008 w tys. zł

Wyszczególnienie	Segment blach elektrotechnicz nych	Segment profilu	Pozostała działalność	Ogółem wartość bilansowa
Przychody segmentu	659 964	829 100	87 844	1 576 908
Koszty segmentu	288 005	755 399	85 168	1 128 572
Wynik segmentu	371 959	73 701	2 676	448 336
Pozostałe przychody operac. i finans. nie przyporz. segment.				9 225
Pozost.koszty ogólne ,operacyj. i finans. nie przyp. segment.				46 079
Zysk brutto				411 482
Podatek dochodowy				77 784
Zysk netto				333 698
Aktywa segmentu	473 813	619 680	60 459	1 153 952
Aktywa nie przyp. segment.				78 679
Aktywa ogółem				1 232 631

V. Instrumenty finansowe i ocena zarządzania ryzykiem

1. Charakterystyka instrumentów finansowych i zasady ich wyceny

Instrument finansowy to każda umowa, która powoduje powstanie aktywa finansowego w jednym podmiocie i zobowiązania finansowego lub instrumentu kapitałowego w drugim.

Do głównych instrumentów finansowych, z których korzysta Spółka należą: kredyty bankowe, umowy leasingu finansowego i lokaty krótkoterminowe. Głównym celem tych instrumentów jest pozyskanie środków finansowych na działalność.

Spółka posiada też inne instrumenty finansowe, takie jak: środki pieniężne, należności i zobowiązania z tytułu dostaw i usług, które powstają bezpośrednio w toku prowadzonej przez nią działalności.

Informacje dodatkowe i objaśniające

Ponadto Emitent posiada udziały w innych podmiotach, stanowiące inwestycje długoterminowe.

Instrumenty finansowe w momencie wprowadzenia do ksiąg rachunkowych są wyceniane wg kosztu (ceny nabycia), stanowiącego wartość godziwą uiszczonej zapłaty. Koszty transakcji ujmowane są w wartości początkowej instrumentów finansowych.

Po początkowym ujęciu, uwzględniając kryterium ceny nabycia, instrumenty finansowe są zaliczane do jednej z czterech kategorii i wyceniane w następujący sposób:

- instrumenty finansowe wyceniane w wartości godziwej przez wynik finansowy. Dotyczy to instrumentów finansowych nabytych w celu generowania zysku dzięki krótkoterminowym wahaniom ceny,
- instrumenty finansowe utrzymywane do terminu wymagalności to inwestycje o określonych lub możliwych do określenia płatnościach oraz ustalonym terminie wymagalności, które spółka zamierza i ma możliwość utrzymać w posiadaniu do tego czasu. Są one wyceniane wg zamortyzowanego kosztu, z zastosowaniem metody efektywnej stopy procentowej,
- pożyczki i należności – są wyceniane wg zamortyzowanego kosztu z zastosowaniem efektywnej stopy procentowej, a zyski lub straty są ujmowane w rachunku zysków i strat. Należności o krótkim terminie wymagalności, dla których nie określono stopy procentowej wyceniane są w kwocie wymaganej zapłaty,
- instrumenty finansowe dostępne do sprzedaży (wszystkie pozostałe aktywa finansowe) – są wyceniane według wartości godziwej, a zyski/straty z tytułu aktualizacji wyceny są ujmowane w kapitale z aktualizacji wyceny do momentu sprzedaży inwestycji lub obniżenia się jej wartości. W tym momencie łączny zysk lub strata z tytułu aktualizacji wyceny jest odnoszony na rachunek zysków i strat.

Wartość godziwa instrumentów finansowych stanowiących przedmiot obrotu na aktualnym rynku ustalana jest w odniesieniu do cen notowanych na tym rynku na dzień bilansowy. W przypadku, gdy brak jest notowanej ceny rynkowej, wartość godziwa jest szacowana na podstawie technik wyceny.

Zobowiązania finansowe nie będące instrumentami finansowymi wycenianymi w wartości godziwej przez wynik finansowy, są wyceniane według zamortyzowanego kosztu przy użyciu metody efektywnej stopy procentowej.

Instrument finansowy zostaje usunięty z bilansu, gdy Spółka traci kontrolę nad prawami umownymi składającymi się na dany instrument finansowy; zazwyczaj ma to miejsce w przypadku sprzedaży instrumentu lub gdy wszystkie przepływy środków pieniężnych przypisane danemu instrumentowi przechodzą na niezależną stronę trzecią.

Na każdy dzień bilansowy Spółka ocenia, czy istnieją obiektywne przesłanki utraty wartości składnika aktywów finansowych lub grupy aktywów finansowych. Do takich przesłanek należą między innymi: poważne problemy finansowe dłużnika, zanik aktywnego rynku dla danego instrumentu finansowego, niekorzystne zmiany w środowisku ekonomicznym, prawnym i rynkowym wystawcy instrumentu finansowego, utrzymywanie się znacznego spadku wartości godziwej instrumentu. Gdy takie przesłanki istnieją należy dokonać oszacowania utraty wartości i dokonać odpisu aktualizującego.

Pochodne instrumenty finansowe są ujmowane pierwotnie w księgach według ceny nabycia, a następnie wyceniane są według wartości godziwej. Zmiany wartości godziwej pochodnych

instrumentów finansowych ujmowane są natychmiast w rachunku zysków i strat. Instrumenty pochodne prezentowane są w bilansie jako aktywa lub zobowiązania finansowe przeznaczone do obrotu.

Wartość godziwa instrumentów pochodnych, którymi obrót odbywa się na rynkach regulowanych oraz papierów wartościowych dostępnych do sprzedaży ustalana jest na podstawie notowanych cen rynkowych na dzień bilansowy.

Do oszacowania wartości godziwej instrumentów pochodnych, których ceny nie są notowane na rynkach regulowanych oraz pozostałych instrumentów finansowych, spółka stosuje różne metody i założenia, które bazują na warunkach rynkowych występujących na każdy moment bilansowy.

Zazwyczaj stosowane są notowania rynkowe lub notowania dealerów dla określonych lub podobnych instrumentów. Inne techniki, jak na przykład modele wyceny opcji lub zdyskontowana wartość przyszłych oszacowanych przepływów pieniężnych, wykorzystywane są do ustalenia wartości godziwej pozostałych instrumentów.

Przyjmuje się, że wartości nominalne aktywów i zobowiązań finansowych o terminie wymagalności krótszym niż jeden rok, odwzorowują ich wartości godziwe, co oznacza, że nie wymagają dyskontowania.

2. Cel i polityka zarządzania ryzykiem oraz metody pomiaru.

Działalności Spółki narażona jest na różne rodzaje ryzyka finansowego – w tym na zmiany rynkowych cen instrumentów dłużnych i kapitałowych, wahań kursów walutowych oraz stóp procentowych. Ogólny program zarządzania ryzykiem finansowym Emitenta koncentruje się na nieprzewidywalności rynków finansowych i stara się minimalizować ich potencjalne negatywne wpływy na wyniki finansowe Spółki. Zarządzanie ryzykiem finansowym w spółce dominującej prowadzone jest przez dział zarządzania finansami i ryzykiem umiejscowionym w pionie Dyrektora Finansowego. Głównym celem jest minimalizacja negatywnych efektów zmian zewnętrznych na wyniki uzyskiwane przez Spółkę. W zależności od rodzaju ryzyka oraz jego wielkości spółka stosuje odpowiednie instrumenty mające na celu jego rozpoznanie, oszacowanie oraz zabezpieczanie.

Do głównych rodzajów ryzyka związanych z działalnością Spółki należą:

- a/ ryzyko kredytowe,
- b/ ryzyko płynności,
- c/ ryzyko rynkowe, w tym
 - stopy procentowej,
 - walutowe,
- d/ ryzyko kontraktowe,

Ryzyko kredytowe,

Ryzyko kredytowe w spółce ograniczane jest przez bieżące badanie zdolności kredytowej kontrahentów, poprzez przyjmowanie stosownych zabezpieczeń (gwarancje bankowe, akredytywy, weksle, poręczenia) oraz poprzez stały monitoring należności przeterminowanych. W celu bieżącej kontroli działu handlowe oraz dział finansowy zobowiązane są do stosowania zasad określonych w procedurach: kredytowej oraz windykacyjnej. Procedury te określają sposób doboru kontrahentów, ustalania limitów kredytowych oraz postępowanie w przypadku przeterminowań należności.

Informacje dodatkowe i objaśniające

Poniższe zestawienie przedstawia wartość przyjętych zabezpieczeń:

Tabela 1 (wartość przyjętych zabezpieczeń)

L.p.	Rodzaj zabezpieczenia	Rodzaj zabezpieczonego ryzyka	2008			2009		
			Kwota	Waluta	tys. PLN	Kwota	Waluta	tys. PLN
1	Gwarancje Bankowe i akredytywy	kredytowe /kontraktowe	1 100 000	PLN	1 100	12 574 479	PLN	12 574
2	Gwarancje Bankowe i akredytywy	kredytowe /kontraktowe	16 391 500	EUR	70 481	7 164 159	EUR	29 432
3	Gwarancje Bankowe i akredytywy	kredytowe /kontraktowe	1 060 000	USD	3 286	2 020 000	USD	5 757
4	Poręczenia	kredytowe /kontraktowe	4 852 054	PLN	4 852	4 564 201	PLN	4 564
5	Poręczenia	kredytowe /kontraktowe				6 200 000	EUR	25 471
	Razem				79 719			77 798

Kwota narażona na ryzyko równa się wartości bilansowej salda należności krótkoterminowych powiększonej o wystawione gwarancje oraz udzielone poręczenia, wartość godziwą transakcji na instrumentach pochodnych i skorygowanej o przyjęte zabezpieczenia, a także należności w stosunku do spółek powiązanych. Kwota ta wynosi 90 881 tys. PLN. Należy nadmienić, że średnia wartość wskaźnika należności przeterminowanych za 12 miesięcy 2009 (liczonego jako stosunek należności przeterminowanych do całkowitego salda należności) dla Emitenta wynosi 12,22 %, natomiast wg stanu na dzień bilansowy 8,9 %. Wzrost wskaźnika spowodowany jest przede wszystkim pogarszającą się sytuacją finansową u niektórych kontrahentów, trudnościami w pozyskiwaniu przez nich finansowania bankowego oraz efektem pojawieniem się po raz pierwszy od kilku lat zatorów płatniczych.

Tabela 2

Kwota narażona na ryzyko w tys. PLN	2008	2009
1. Wartość bilansowa salda należności	213 916	238 540
2. Wystawione gwarancje i akredytywy	62 616	25 147
3. Wartość godziwa transakcji pochodnych	125	0
4. Przyjęte zabezpieczenia	79 719	77 798
5. Należności w stosunku do jednostek powiązanych	90 328	95 008
Kwota narażona na ryzyko	106 610	90 881

Należy stwierdzić, że większość klientów spółki to klienci, z którymi spółka współpracuje od wielu lat.

W chwili obecnej spółka nie posiada należności restrukturyzowanych, tzn. należności w stosunku do klientów z którymi zawarła porozumienie co do odroczenia płatności.

Mając na uwadze powyższe, jakość kredytową portfela handlowego należy określić jako dobrą. Wiekowanie należności przedstawione zostało w notach objaśniających pozycje bilansu nr 7d - 7e.

Ryzyko płynności,

Zarządzanie ryzykiem płynności sprowadza się do kontroli przepływów finansowych oraz zabezpieczania możliwości finansowania zewnętrznego, w szczególności: ściągłości należności oraz zabezpieczenia w postaci linii kredytowych.

W obecnej bardzo dobrej kondycji finansowej spółki, w której występuje zdecydowana przewaga finansowania środkami własnymi, ryzyko płynności nie występuje. Jednakże mając na uwadze znaczne wydatki inwestycyjne, celem zabezpieczenia, spółka na podstawie podpisanych umów ze współpracującymi bankami, posiada przyznane limity na kredyty obrotowe.

Ryzyko rynkowe,

Główne rodzaje ryzyka wynikającego z instrumentów finansowych posiadanych przez Spółkę to ryzyko stopy procentowej oraz ryzyko walutowe.

- Ryzyko stopy procentowej związane jest z kredytem inwestycyjnym nominowanym w EUR. W roku 2008 rynek był w fazie obniżek stopy procentowej ustalonej przez EBC. W związku z powyższym oraz niewielką ekspozycją kredytu do sumy bilansowej, Spółka podjęła decyzję o pozostawieniu otwartej pozycji na kredycie walutowym.

Tabela 3

Zarządzanie ryzykiem stopy procentowej

	2008	2009
zapłacone odsetki od kredytu EUR	238 642,87	54 614,64
wynik z tytułu transakcji zabezpiecz.	31 115,53	-16.173,12
rzeczywiste zapłacone odsetki	207 527,34	70.787,76
średnia stopa procentowa według banku	4,50%	1,58%
(bez marży)		
rzeczywista stopa procentowa	3,87%	2,04%
(bez marży)		
efektywność	13,04%	-29,60%

Na dzień bilansowy 31.12.2008 r. Spółka posiadała jedną opcję zobowiązującą ją do dostarczenia 400 tys. EUR w terminie do 31.01.2009 r. z kursem wykonania EUR/PLN 3,9.

Opcja została rozliczona w dniu 30.01.2009 r. i zamknęła się stratą w kwocie 196 tys. zł, z czego 126 tys. zł rozliczone zostało w wyniku roku 2008, jako ujemna wycena instrumentów finansowych na dzień bilansowy. Różnica w kwocie 70 tys. zł ujęta została w księgach roku 2009.

Prowadzona w latach 2007 i 2008 strategia zabezpieczenia stóp procentowych pozwoliła Spółce na obniżenie kosztów finansowania, ograniczenie ryzyka ich wzrostu do zakontraktowanego poziomu. Jednocześnie możliwość corocznego odnawiania zabezpieczeń pozwala na elastyczną decyzję w okresach następnych.

W związku z sytuacją na rynkach stóp procentowych Emitent zdecydował o nie zabezpieczaniu się od ryzyka stóp procentowych na następny okres.

Rynek stóp procentowych jest obserwowany i w przypadku zmiany tendencji Emitent podejmie odpowiednie działania mające na celu zabezpieczenie przed ich wzrostem.

- Ryzyko walutowe,

Główną walutą w sprzedaży eksportowej bądź w wewnątrzwspólnotowej wymianie towarów jest EUR. W zakresie ryzyka związanego z wahaniami kursu EUR/PLN, Spółka korzysta z zabezpieczeniami naturalnego, bowiem sprzedaż w poszczególnych okresach równoważona jest zakupami wyrażonymi bądź denominowanymi w EUR. Dodatkowo stale badana jest pozycja walutowa. Zdarza się, że w okresie dwu do trzech tygodni jest otwarta (krótka bądź długa), jednakże jej wartość w stosunku do obrotów jest niewielka. W przypadku zmian spółka jest przygotowana do przyjęcia zabezpieczeń kursu walutowego (odpowiednie umowy i limity zawarte z bankami finansującymi).

Drugą walutą w której prowadzone są rozrachunki jest USD. Wartość sprzedaży oraz zakupów w USD w stosunku do wartości obrotu jest nieistotna. Stale jest badana pozycja walutowa, która z uwagi na fakt sporadyczności zakupów w USD, pozostaje przeważnie pozycją otwartą długą.

Ryzyko kontraktowe,

Ryzyko kontraktowe powstaje w sytuacji, gdy zawarto z klientem umowę sprzedaży towaru na określonych warunkach dostawy, co skutkuje powstaniem zobowiązania po stronie Spółki wobec kontrahenta do wydania określonej partii towaru, przy czym aby wykonać to zobowiązanie Spółka musi przystąpić do produkcji przed uzyskaniem pełnej zapłaty. Powstała sytuacja skutkuje ponoszeniem przez Spółkę ryzyka w postaci nieodebrania gotowego towaru przez kontrahenta.

Ryzyko kontraktowe występuje w Spółce w zasadzie wyłącznie w przypadku przyjmowania zamówień na niestandardowe produkty i ocenianie jest przez osobę przyjmującą zamówienie. Ograniczane jest poprzez przyjmowanie stosownych zabezpieczeń (patrz ryzyko kredytowe), bądź poprzez przyjmowanie częściowej, bądź całkowitej przedpłaty na zamówione towary, przed rozpoczęciem produkcji.

Rachunkowość zabezpieczeń,

Ze względu na niewielką wartość wykorzystania instrumentów pochodnych spółka nie prowadzi rachunkowości zabezpieczeń w pełnym zakresie. Wartości bilansowe poszczególnych instrumentów finansowych należy uznać za godziwe, gdyż przeprowadzone ich wyceny wg zamortyzowanego kosztu (skorygowanej ceny nabycia) metodą efektywnej wyceny wykazały nieistotne różnice.

Zarządzanie kapitałem,

Polityka Zarządu zakłada utrzymywanie silnej bazy kapitałowej w celu zachowania zaufania inwestorów, wierzycieli i rynku oraz zdolności do kontynuowania i dalszego rozwoju działalności Spółki z uwzględnieniem realizacji planowanych inwestycji. Zgodnie z tą polityką i procedurami wewnętrznymi Spółka monitoruje wielkość, strukturę i rentowność kapitału własnego ogółem oraz kapitału obrotowego (pracującego) na podstawie obowiązujących w Spółce wskaźników ekonomicznych.

W roku 2009 Spółka prawidłowo zarządzała kapitałem, gdyż założone cele związane zarówno z płynnością jak i rentownością zostały zrealizowane. Podstawowe wskaźniki dotyczące struktury kapitału i zarządzania kapitałem obrotowym, określone w planie finansowym osiągnęły

wartości oczekiwane, co umożliwiło realizację celów Spółki, jej sprawne i pewne funkcjonowanie oraz pozyskanie środków na dalszy rozwój.

Dzięki dobrym wynikom utrzymała się wartość dla akcjonariuszy, której maksymalizacja jest celem strategicznym Stalproduktu. Zysk netto na 1 akcje uległ tylko niewielkiemu obniżeniu z 49,62 zł w roku 2008 do 40,75 zł w roku 2009.

Zmiany w kapitale własnym w latach 2008 i 2009 przedstawione zostały w „Zestawieniu zmian w kapitale własnym”, stanowiącym integralną część rocznego sprawozdania finansowego.

W roku 2009 wzrósł udział kapitału własnego w finansowaniu działalności firmy. Wskaźnik kapitału własnego obliczony jako stosunek wartości kapitałów własnych do sumy pasywów wzrósł bowiem z 0,86 do 0,88.

Umiejętność zarządzania kapitałem obrotowym zwiększa zyskowność i redukuje ryzyko niedoborów gotówki. W tym zakresie należy zwrócić uwagę w szczególności na następujące działania Emitenta :

- Spółka zarządza należnościami poprzez ocenę kondycji klientów, ustalanie limitów kredytowych, zabezpieczeń, monitoring należności i ewentualną windykację, zgodnie z obowiązującymi procedurami. Wynikiem prawidłowego zarządzania ryzykiem w tym zakresie jest utrzymanie należności przeterminowanych na minimalnym poziomie.
- Głównym celem zarządzania zapasami w Spółce jest ocena korzyści i kosztów oraz ich zrównoważenie. Prowadzone są systematyczne działania dotyczące zapewnienia ciągłości i rytmiczności dostaw oraz dywersyfikacji źródeł zaopatrzenia wsadu w celu terminowej realizacji zamówień i utrzymania wielkości zapasów na optymalnym poziomie.
- Spółka utrzymywała znaczne środki pieniężne na rachunkach bankowych, lokując je w korzystne i bezpieczne lokaty krótkoterminowe, z uwagi na konieczność finansowania bieżących wydatków, wynikających z działalności operacyjnej jak również planowanych wydatków inwestycyjnych.

Z zarządzaniem kapitałem, a w szczególności w kształtowaniu optymalnej jego struktury wiążą się decyzje dotyczące dywidend. Polityka dywidend w Spółce zakłada ich wypłatę corocznie w granicach do 20-30% zysku netto, co przy dobrej kondycji finansowej nie wpływa na uszczuplenie środków przeznaczonych na rozwój firmy.

Proces zarządzania kapitałem w Spółce sprowadza się więc do ciągłego dokonywania wyborów ekonomicznych, opartych na szczegółowym porównywaniu przewidywanych kosztów i korzyści.

O prawidłowym zarządzaniu kapitałem świadczy fakt, że Spółka osiągała zadawalającą płynność finansową w ciągu całego okresu sprawozdawczego oraz terminowo regulowała zobowiązania wobec pracowników, budżetu i dostawców.

VI. Pozostałe informacje i wyjaśnienia

1. W lipcu 2009 roku Spółka spłaciła ostatnie cztery raty kwartalne w łącznej kwocie 1 456 tys. zł z tytułu zobowiązania wobec Skarbu Państwa w związku z zakupem w 2005 r. przedsiębiorstwa państwowego PSKE Elbud w Krakowie w trybie art. 39 ust.1 pkt.1 Ustawy z dnia 30.08.1996 r. o komercjalizacji i prywatyzacji przedsiębiorstw państwowych. Na dzień bilansowy Emitent nie posiada zobowiązań wobec budżetu państwa ani też jednostek samorządu terytorialnego z tytułu uzyskania prawa własności budynków i budowli Spółka nie posiada.

Informacje dodatkowe i objaśniające

2. W roku 2009 nie zaniechano żadnego rodzaju działalności prowadzonej przez Emitenta.
3. W okresie sprawozdawczym Spółka poniosła nakłady inwestycyjne w wysokości 152 817 tys. zł (na rzeczowe aktywa trwałe 152 794 tys. zł, oraz na wartości niematerialne i prawne 23 tys. zł), w tym na ochronę środowiska naturalnego 2 526 tys. zł. Planowane nakłady inwestycyjne na rok 2010 wynoszą 84 200 tys. zł, w tym na ochronę środowiska około 1 140 tys. zł. Nakłady inwestycyjne zostaną przeznaczone na sfinansowanie rzeczowych aktywów trwałych.
4. Transakcje pomiędzy spółką Stalprodukt a spółkami zależnymi polegają na ciągłym wzajemnym świadczeniu dostaw i usług, niezbędnych do bieżącej działalności. Są to transakcje typowe i rutynowe, zawierane na warunkach rynkowych w ramach grupy kapitałowej i warunkach wynikających z bieżącej działalności operacyjnej. Inne znaczące transakcje z podmiotami powiązanymi, tj. przeniesienie praw i zobowiązań pod tytułem odpłatnym jak i darmowym nie wystąpiły.

4.1 Dane dotyczące spółek powiązanych :

Podmioty uznaje się za powiązane jeśli jeden z podmiotów posiada zdolność kontrolowania drugiego podmiotu lub wywierania znaczącego wpływu na podejmowane przez drugi podmiot decyzje operacyjne lub finansowe. Do uznania danej jednostki za podmiot powiązany Spółka stosuje zasady określone w par. 9 MSR 34.

a/ stopień udziału Emitenta w zarządzaniu wynosi 51% w spółkach Cynk-Mal Legnica i Stalprodukt – Warszawa, natomiast w pozostałych podmiotach powiązanych 100%.

b/ wzajemne należności i zobowiązania Emitenta i jednostek powiązanych oraz przychody i koszty z wzajemnych transakcji przedstawione zostały w poniższych tabelach:

Dane liczbowe spółek powiązanych 2008 w tys. zł

<u>Wyszczególnienie</u>	wzajemne należności i zobowiązania		przychody i z wzajemne	koszty transakcji
	należności	zobowiązania	przychody	koszty
Stalprodukt - MB	16	567	664	3 551
Stalprodukt - Wamech	71	954	801	6 496
Stalprodukt - Centrostal	80 562	-	363 120	1 954
Stalprodukt - Serwis	44	1 954	463	23 109
Stalprodukt - Zamość	2 238	26	28 390	769
Ocynkownia Stalprodukt - Bolesław	335	2 375	-	14 829
Stalprodukt - Warszawa	6 600	-	37 287	11
Stalprodukt - Ochrona	17	267	202	3 065
STP Elbud	371	1 504	1 760	13 027
Cynk - Mal Legnica	57	-	7 442	-
Stalprodukt - Konstalbud	1 666	-	-	-

Informacje dodatkowe i objaśniające

Dane liczbowe spółek powiązanych 2009 w tys. zł

Wyszczególnienie	wzajemne należności i zobowiązania		przychody i koszty z wzajemne transakcji	
	należności	zobowiązania	przychody	koszty
Stalprodukt - MB	50	488	527	4 018
Stalprodukt - Wamech	101	822	1 013	10 545
Stalprodukt - Centrostal	82 721	2 618	345 356	12 474
Stalprodukt - Serwis	50	1 868	488	25 294
Stalprodukt - Zamość	1 609	811	18 994	1 784
Ocynkownia Stalprodukt - Bolesław	-	4 558	289	19.203
Stalprodukt - Warszawa	6 850	-	17 909	2
Stalprodukt - Ochrona	24	402	216	3 197
STP Elbud	150	3 158	2 299	14 011
Cynk - Mal Legnica	3 453	-	6 394	-
Stalprodukt - Konstalbud	1 666	-	-	-

5. Spółka nie dokonywała w roku sprawozdawczym wspólnych przedsięwzięć z innymi podmiotami.
6. Przeciętne zatrudnienie w grupach zawodowych:
 - w roku 2009 zatrudnienie ogółem 1 656 osób, w tym: na stanowiskach robotniczych i pokrewnych 1 367, a na stanowiskach nierobotniczych 289 osób
 - w roku 2008 zatrudnienie ogółem 1 574 osób w tym: na stanowiskach robotniczych i pokrewnych 1 304, a na stanowiskach nierobotniczych 270 osób.
7. Wynagrodzenia łącznie z nagrodami, wypłacone osobom zarządzającym i nadzorującym w przedsiębiorstwie spółki wyniosły w roku 2009 – 11 968 tys. zł, a w roku 2008 – 12 806 tys. zł, w tym wynagrodzenia Zarządu odpowiednio: 9 542 i 9 997 tys. zł, a wynagrodzenie Rady Nadzorczej 2 426 i 2 809 tys. zł.
 - 7.1. Wynagrodzenia osób zarządzających i nadzorujących Emitenta z tytułu pełnienia funkcji we władzach jednostek podporządkowanych wyniosły w roku 2009 - 591 tys. zł, w tym: osoby zarządzające 529 tys. zł, a osoby nadzorujące 62 tys. zł, natomiast w roku 2008 - 486 tys. zł, w tym osoby zarządzające 426 tys. zł, a osoby nadzorujące 60 tys. zł .
8. Zarówno Stalprodukt S.A. jak i jednostki od niej zależne nie udzielały zaliczek, kredytów, pożyczek, gwarancji i poręczeń członkom Zarządu i Rady Nadzorczej, za wyjątkiem pożyczek z ZFŚS.
9. W okresie sprawozdawczym Emitent udzielił pożyczek jednostkom zależnym:
 - w dniu 27.02.2009 r. spółce STP Elbud z siedzibą w Krakowie w kwocie 5 500 tys. zł z przeznaczeniem na realizację dużego kontraktu na linię 400KV Pątnów – Kromolice. Termin spłaty pożyczki ustalony na dzień 31.12.2009 roku przedłużono do 31.03.2010 roku. Na dzień bilansowy niespłacona kwota pożyczki wynosiła 3 000 tys. zł i spłacona została w ustalonym terminie.
 - w dniu 28.10.2009 r. spółce Cynk-Mal S.A. z siedzibą w Legnicy w kwocie 12 000 tys. zł z przeznaczeniem na sfinansowanie inwestycji „Linia cynkowania ciągłego

Informacje dodatkowe i objaśniające

taśm gorącowałcowanych HDCGL – 480x4 mm”. Termin spłaty w ratach kwartalnych do 31.12.2014 r.

- spółce Stalprodukt-Konstalbud z siedzibą w Bochni w łącznej kwocie 100 tys. zł z przeznaczeniem na bieżącą działalność, którą spółka wznowi po zawarciu i wykonaniu układu w upadłości z wierzycielami. Termin spłaty 31.12.2010 r.

Pożyczek udzielono na warunkach nie odbiegających od warunków rynkowych. Poza ww. pożyczkami w okresie sprawozdawczym Spółka Stalprodukt i jednostki od niej zależne nie udzielały innych pożyczek lub kredytów, ani też gwarancji i poręczeń.

10. Spółka nie posiada na dzień bilansowy zobowiązań warunkowych innych niż gwarancje dobrego wykonania, dotyczące produkcji i montażu barier drogowych. Na dzień 31.12.2009 r łączna kwota niewygasłych gwarancji z tego tytułu wynosi 19 970 tys. zł.
11. Nie zanotowano znaczących zdarzeń dotyczących lat ubiegłych ujętych w sprawozdaniu finansowym na dzień 31.12.2009 r., które zniekształciły obraz działalności roku obrotowego 2009.
12. Po dniu 31.12.2009 r., poza informacjami zawartymi w niniejszym raporcie oraz w sprawozdaniu Zarządu, nie wystąpiły inne zdarzenia nie ujęte w sprawozdaniu finansowym za rok 2009 r., które mogłyby w znaczący sposób wpłynąć na sytuację w Spółce i jej przyszłe wyniki finansowe.
13. Nie przedstawia się sprawozdania finansowego i porównywalnych danych finansowych skorygowanych o wskaźnik inflacji, ponieważ skumulowana średnioroczna stopa inflacji z okresu ostatnich trzech lat działalności Spółki nie osiągnęła wartości 100 %.
14. Emitent, jako jednostka dominująca, sporządza skonsolidowane sprawozdanie finansowe metodą konsolidacji pełnej i obejmuje nim wszystkie jednostki zależne.
15. Niniejsze sprawozdanie finansowe Stalprodukt S.A. za rok 2009 zostało zatwierdzone przez Zarząd Spółki do publikacji w dniu 28 kwietnia 2010 r.

.....
 Antoni Noszkowski
 Członek Zarządu – Dyrektor Finansowy

.....
 Józef Ryszka
 Członek Zarządu – Dyrektor Marketingu

.....
 Piotr Janeczek
 Prezes Zarządu -Dyrektor Generalny